

Efter min opfattelse er det klart en hjemmeserviceordning til Det Radikale Venstre. Der er blot den forskel, at her skal det offentlige betale det hele. Det Radikale Venstre vil ikke engang betale et bidrag til den hjemmeserviceordning, man vil have.

De kunne også være fremsat af arbejdsministeren. Det er sådan set en speciel skraldemandsordning, man nu indfører for Det Radikale Venstre, hvor man skal til at dele arbejdsbyrden. Forskellen er også her, at i modsætning til skraldemændene, som godt vil være med til at finansiere noget af det, er Det Radikale Venstre ikke klar til at gå ind og være medfinansierende. Næ, man skal have det hele.

Man kunne også forestille sig, at de var fremsat af socialministeren. Det er sådan en besøgsordning til Det Radikale Venstre: imens de har nogle udstationeret som ministre, vil de gerne have besøg i den radikale folketingsgruppe – sådan en hjemmehjælpsordning, hjælp til det hele, men igen vil de ikke være med til at betale noget af det.

Det er altså en speciel ordning, der er lavet for Det Radikale Venstre. Det er vel egentlig også derfor, der ikke står noget om, hvad den koster. Normalt plejer finansministeren, når regeringspartierne og deres forligspartier fremsætter sådanne udgiftskrævende forslag, altid at sørge for, at der også er redegjort for, hvad de koster. Det er vel til at regne ud, hvad det koster for 3 ministre, men det kunne jo være 18 ministre. Hvad koster det så?

Nu har jeg på fornemmelsen, at Socialdemokratiet nødig ville risikere at få nogle af deres ministre beskæftiget på anden vis end også i folketingsgruppen, og selv det mindste regeringsparti siger, at de sagtens kan klare det hele. Det er altså kun Det Radikale Venstre, der skal have nødhjælp, og det er det så lykkedes at få presset igennem i en forhandling.

Det er egentlig utroligt. Jeg så, at den socialdemokratiske næstformand gjorde sig til talsmand for, at Socialdemokratiet var tilhænger af brede løsninger her i Folketinget, og jeg husker, at Det Radikale Venstre altid har været tilhænger af brede løsninger i Folketinget. Men her er der en løsning til gavn for Det Radikale Venstre, som skal køres igennem med én stemmes flertal. Jo, man må sige, at Det Radikale Venstre er tilhængere af brede løsninger. Men når det er til gavn for dem selv, tager de gerne de smalle løsninger.

Det er jo en slags særlov for Det Radikale Venstre, og som fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, kender vi den gamle regel, der hed lex Philip – det var vist også Det Radikale Venstre, der skulle have den gennemført. Denne kommer nok til at hedde lex Estrup, for så vidt jeg har forstået, er det gruppeformanden for Det Radikale Venstre, der for enhver pris skal have den kørt igennem.

Men det er jo ikke bare på dette område, der er lavet særregler for Det Radikale Venstre. Jeg husker også, at der var noget med statsrevisorerne: For at få én ting igennem i forhandlingerne med Socialdemokratiet, da man ikke kunne få andre ting igennem, skulle man absolut have en særskilt statsrevisor til Det Radikale Venstre.

Jo, man må sige, at Det Radikale Venstre har gode evner til at sørge for sig selv, til at kræve ind, til at tage for sig af retterne, og det gør man altså også i denne situation. Man bruger til enhver tid det snævrere mulige flertal, bare det er til fordel for Det Radikale Venstre. Ellers kan man godt somme tider tale om bredt samarbejde i Folketinget, men når det er én selv, når det er de egoistiske interesser, er man aldrig smålig, så kan man godt nøjes med én stemme.

Vedrørende forslaget fra Fremskridtspartiet kan jeg sige, at til det har vi nøjagtig den samme holdning, som vi havde sidst. Vi vil gerne være med til at se på de ordninger, men det skal ikke være så snævert, at det bare er pensionerne. Vi skal se på hele aflønningen af ministre, og det er vi klar til til hver en tid, så næste gang dette forslag kommer fra Fremskridtspartiet, håber jeg, at det er bredere end bare om pension.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Alle ved jo, at hr. Henning Grove repræsenterer en udpræget filantropisk indstilling. Det har vi set indtil flere gange, og den deler han med resten af sit parti.

Jeg tror, de fleste kan huske, hvordan Det Konservative Folkeparti stemte i forbindelse med partistøttemidlerne, og det er klart, at det selvfølgelig ikke var noget, der gavtede Det Konservative Folkeparti. Jeg tror, man skal spørge hos Venstres medlemmer, hvis man vil vide, hvad Venstre mente om den sag, men det var jo dengang, man ikke var så gode venner. Sådan er det en gang imellem.

Må jeg have lov at invitere Det Konservative Folkeparti til at deltage i denne nye regel, som i øvrigt er fuldstændig gammel? For der har